

Fremsat den {FREMSAT} af økonomi- og erhvervsministeren (Lene Espersen)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v. og udleveringsloven

(Forbud mod transport af visse produkter og teknologi med dobbelt anvendelse (dual-use) m.v.)

§ 1

I lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelser til tredjelande m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 474 af 14. juni 2005, som ændret ved § 5 i lov nr. 490 af 17. juni 2008, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for at opfylde konventioner eller andre mellemfolkelige aftaler, der indebærer en forpligtelse for Danmark til at forbyde eller indskrænke transport af produkter med dobbelt anvendelse.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. Efter § 1 a indsættes:

»§ 1 b. Det er forbudt at transportere produkter og teknologi, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med udvikling, fremstilling, håndtering, anvendelse, vedligeholdelse, oplagring, sporing, identificering eller spredning af kemiske, biologiske eller nukleare våben eller andre nukleare sprænglegemer, eller til udvikling, fremstilling, vedligeholdelse eller oplagring af missiler, der kan fremføre sådanne våben.

Stk. 2. Forbuddet i stk. 1 omfatter med de begrænsninger, der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b, også handlinger foretaget i udlandet.

Stk. 3. Forbuddet i stk. 1 omfatter ikke transport, der gennemføres uden for Danmark, i det omfang transporten sker i overensstemmelse med internationale aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.«

3. I § 2, stk. 7, indsættes efter »§ 1 a, stk. 1«: », eller § 1 b, stk. 1«.

§ 2

I lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som ændret ved § 11 i lov nr. 538 af 8. juni 2006, § 6 i lov nr. 542 af 8. juni 2006, § 1 i lov nr. 394 af 30. april 2007, § 2 i lov nr. 347 af 14. maj 2008 og § 2 i lov nr. 99 af 10. februar 2009, foretages følgende ændring:

1. § 5, stk. 3, nr. 5 og 6, ophæves, og i stedet indsættes:

- »5) artikel 2, jf. artikel 1, i FN-konventionen til bekæmpelse af nuklear terrorisme,
- 6) artikel 7 i Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer som ændret ved ændringskonvention af 8. juli 2005 til Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer, eller
- 7) artikel 3 eller artikel 3 b, 3 c eller 3 d i konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden som henholdsvis ændret og indsat ved protokollen af 1. november 2005 til konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller artikel 2 eller artikel 2 b eller 2 c i protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen, som henholdsvis ændret og indsat ved protokollen af 1. november 2005 til protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen.«

§ 3

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2010, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. § 2 finder anvendelse på anmodninger om udlevering efter konventionen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden eller protokollen af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsokkelen, der fremsættes efter, at ændringsprotokollerne af 1. november 2005 er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat.

§ 4

Stk. 1. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Stk. 2. Lovens § 2 kan ved kongelig anordning helt eller delvis sættes i kraft for Færøerne og Grønland med de afvigelser, som de færøske eller grønlandske forhold tilsiger.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning og formål med lovforslaget

Lovforslaget har til formål at gennemføre to protokoller af 1. november 2005 om ændring af konvention af 10. marts 1988 til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod søfartssikkerheden (Convention for the Suppression of Unlawful Acts Against the Safety of Maritime Navigation), i det følgende benævnt ”SUA-konventionen”, og den tilhørende protokol til bekæmpelse af ulovlige handlinger mod sikkerheden for fastgjorte platforme, der befinder sig på kontinentalsoklen, i det følgende benævnt ”1988-protokollen”.

Danmark undertegnede den 9. februar 2007 de to ændringsprotokoller, jf. afsnit 1.2.1.

Med henblik på at kunne ratificere ændringsprotokollerne er der behov for at ændre lov om anvendelsen af visse af Det Europæiske Fællesskabs retsakter om økonomiske forbindelse til tredjelande m.v., jf. lovbeholdtgørelse nr. 474 af 14. juni 2005 med senere ændringer, i det følgende benævnt ”bemyndigelsesloven”, og lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbeholdtgørelse nr. 833 af 25. august 2005, som senest ændret ved § 2 i lov nr. 99 af 10. februar 2009, i det følgende benævnt ”udleveringsloven”.

Lovforslaget gennemfører for det første SUA-konventionens artikel 3 b (3 *bis*), stk. 1, litra b, iv), som ændret ved ændringsprotokollen til SUA-konventionen, der kriminaliserer transport med skib af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse, herefter benævnt dual-use produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Lovforslaget gennemfører for det andet bestemmelserne i artikel 11 b (11 *bis*), stk. 2, i SUA-konventionen og artikel 1, stk. 1, i 1988-protokollen, begge som ændret ved ændringsprotokollerne af 1. november 2005, hvorefter ingen af de forbrydelser, der er omfattet af SUA-konventionen eller 1988-protokollen, anses for en politisk forbrydelse.

Lovforslaget sikrer endvidere, at Danmark opfylder de forpligtelser i FN’s Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), der vedrører kontrol med transport af dual-use produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Vedtagelsen af lovforslaget indebærer samtidig meddelelse af det i henhold til grundlovens § 19 fornødne samtykke fra Folketinget til, at Danmark ratificerer de to ændringsprotokoller af 1. november 2005 til henholdsvis SUA-konventionen og 1988-protokollen.

1.1. Den gældende SUA-konvention og 1988-protokollen

SUA-konventionen og 1988-protokollen indeholder regler i forhold til ulovlige handlinger, som bredt truer sikkerheden på skibe og faste platforme. Baggrunden for konventionen og 1988-protokollen var bl.a. kapringen af den italienske luksusliner Achille Lauro i oktober 1985. Konventionen og 1988-protokollen opregner således en række kriminelle handlinger, herunder med terrorforsæt at anvende skibe eller platforme til at forårsage død eller omfattende ødelæggelse bl.a. på miljøet, eller at anvende atomvåben m.v. fra eller mod skibe eller platforme.

Konventionen blev vedtaget på en diplomatkonference i Rom den 10. marts 1988 og trådte i kraft 4 år senere. Danmark ratificerede konventionen og 1988-protokollen ved kgl. resolution af 7. september 1995. Både konventionen og den tilhørende protokol er i dag ratificeret af mere end 140 lande.

1.2. Ændringsprotokoller til SUA-konventionen og 1988-protokollen

1.2.1. Baggrund

På baggrund af terrorangrebene i New York den 11. september 2001 blev der i 2002 igangsat forhandlinger i FN's internationale søfartsorganisation IMO (International Maritime Organisation) om ændring af SUA-konventionen og 1988-protokollen.

Forhandlingerne blev blandt andet igangsat med henvisning til FN's Sikkerhedsråds resolutioner 1368 (2001) og 1373 (2001) om bekæmpelse af terrorisme samt resolution 1540 (2004) om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.

De to ændringsprotokoller til henholdsvis SUA-konventionen og 1988-protokollen blev vedtaget i oktober 2005 på en international diplomatkonference i IMO i London. Danmark undertegnede ændringsprotokollerne den 9. februar 2007 med ratifikationsforbehold. Det bemærkes, at ændringsprotokollen til 1988-protokollen i vid udstrækning afspejler ændringerne til SUA-konventionen, hvor dette er relevant.

Ændringsprotokollerne indeholder en række ændringer og tilføjelser til SUA-konventionen og 1988-protokollen, der vedrører handlinger foretaget med terrorforsæt på og mod skibe eller faste platforme samt transport af våben og produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben.

1.2.2. Strafbare handlinger i ændringsprotokollen til SUA-konventionen

De væsentligste ændringer i ændringsprotokollen til SUA-konventionen består i en betydelig udvidelse af konventionens kriminaliseringsforpligtelser. Således medfører ændringerne en pligt til at kriminalisere en række handlinger, hvor f.eks. skibet eller dets last benyttes med terrorforsæt.

En central del af ændringerne består af særskilte transportbestemmelser, hvis hovedformål er at forhindre spredning af masseødelæggelsesvåben (artiklerne 1, 2 b, stk. 3, 3 b, stk. 1, litra b, og 3 b, stk. 2, i SUA-konventionen, som ændret ved ændringsprotokollen). Disse ændringer er tæt knyttet til FN's traktater og konventioner om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben (FN's konvention om forbud mod kemiske våben (CWC), FN's konvention om forbud mod biologiske våben (BTWC) og Traktaten om ikke-spredning af atomvåben (NPT-Traktaten) samt FN's resolution 1540 (2004) om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.

Ændringerne indebærer, at de deltagende stater forpligter sig til at kriminalisere transport af masseødelæggelsesvåben, herunder nukleare, biologiske og kemiske våben, samt transport af dual-use produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben. Ved dual-use produkter forstås produkter, der både kan anvendes til civile og militære formål samt anvendes til udvikling og produktion af masseødelæggelsesvåben.

Ændringsprotokollen fastsætter, at transporten af de omhandlede produkter dels skal være ulovlig og dels sket med forsæt. Det er således ikke nok, at selve transporten objektivt set er ulovlig, f.eks. fordi der ikke foreligger en tilladelse til udførsel. Der skal også foreligge viden eller formodning om, at de transporterede produkter skal anvendes ulovligt til udvikling eller produktion m.v. af masseødelæggelsesvåben.

Det fremgår imidlertid af den nyindsatte artikel 3 b, stk. 2, at transporter foretaget i overensstemmelse med Traktaten om ikke-spredning af atomvåben (NPT-traktaten) er at betragte som lovlige transporter, som er undtaget fra ovennævnte forbud mod transport af produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben. Formålet hermed er at sikre, at de lande, der har tiltrådt NPT-traktaten, lovligt kan transportere f.eks. nukleart materiale og på vilkår, der ikke er i strid med staternes rettigheder og forpligtelser i medfør af denne traktat.

Herudover indeholder ændringsprotokollens artikel 5 en bestemmelse om, at de deltagende stater skal gøre overtrædelser af bl.a. artikel 3 b strafbare med straffe, der modsvarer overtrædelsernes alvor. Desuden indeholder artikel 6 en konsekvensrettelse til SUA-konventionens artikel 6. De deltagende stater forpligtes således til at etablere passende straffemyndighed i forhold til overtrædelser af bl.a. artikel 3 b.

Det bemærkes, at forpligtelsen til at kriminalisere transport af masseødelæggelsesvåben, som indsat ved ændringsprotokollens artikel 3 b, stk. 1, litra b, i), ii) og iii), er opfyldt via et forbud mod transport af masseødelæggelsesvåben, der er gennemført ved en ændring af våbenloven i 2006, jf. lov nr. 503 af 7. juni 2006.

1.2.3. Udlevering og retshjælp

Ændringsprotokollerne fastsætter endvidere bestemmelser om udlevering og retshjælp i forbindelse med handlinger, som SUA-konventionen og 1988-protokollen forpligter de deltagende stater til at kriminalisere. Protokollerne indeholder bl.a. en bestemmelse om, at forbrydelser omfattet af SUA-konventionen og 1988-protokollen ikke kan anses som politiske forbrydelser i forbindelse med udlevering. En begæring om udlevering kan således ikke afslås med den begrundelse, at forbrydelsen er politisk.

1.2.4. Øvrige bestemmelser

Herudover indeholder ændringsprotokollen til SUA-konventionen detaljerede bestemmelser om adgang til at borde skibe, der befinder sig uden for eget eller andre landes søterritorium. Ligeledes er der bestemmelser, der skal sikre, at der tages fornødne hensyn til søfarende, og at disse sikres en behandling i overensstemmelse med gældende ret. Endelig er der indsat en bestemmelse om erstatning til rederen i tilfælde, hvorefter medlemsstaterne er ansvarlige for skader/tab som følge af uberettigede eller uproportionale indgreb.

1.2.5. Ratifikation af ændringsprotokoller

Ændringsprotokollerne er endnu ikke trådt i kraft. Det fremgår af artikel 18, at ændringsprotokollen til SUA-konventionen træder i kraft 90 dage efter, at 12 lande har tiltrådt protokollen. Ændringsprotokollen til 1988-protokollen træder i kraft ved 3 staters ratifikation, dog først når ændringsprotokollen til SUA-konventionen er trådt i kraft.

Ændringsprotokollerne var åbne for undertegnelse med ratifikationsforbehold i perioden 14. februar 2006 til 13. februar 2007. Følgende lande har i den forbindelse undertegnet protokollerne: Australien, Østrig, Bulgarien, Danmark, Estland, Finland, Frankrig, Grækenland, Italien, Nederlandene, New Zealand, Norge, Portugal, Spanien, Sverige, Tyrkiet, Storbritannien og USA.

8 lande har pr. 1. oktober 2009 ratificeret eller tiltrådt tillægsprotokollen til SUA-konventionen: Cook Island, Estland, Fiji, Marshall Island, Saint Kitts and Nevis, Spanien, Schweiz og Vanuatu, og 6 lande har ratificeret eller tiltrådt tillægsprotokollen om faste platforme: Estland, Fiji, Marshall Island, Schweiz og Vanuatu.

Folketingets Retsudvalg og Folketingets Erhvervsudvalg blev den 5. februar 2007 orienteret om de lovgivningsmæssige konsekvenser af de to ændringsprotokoller (Retsudvalget, Alm. del – Bilag 352, folketingsåret 2006-2007, og Erhvervsudvalget, Alm. del – Bilag 127, folketingsåret 2006-2007). Det fremgår heraf, at en ratifikation af tillægsprotokollerne vil nødvendiggøre en ændring af udleveringsloven. Herudover anføres det, at det vil blive overvejet, hvorledes dual-use transportforbudet kan implementeres i dansk ret.

Danmark vil med de foreslåede lovændringer af bemyndigelsesloven og udleveringsloven opfylde kravene i ændringsprotokollerne.

De to ændringsprotokoller til henholdsvis SUA-konventionen og 1988-protokollen er optrykt som bilag 2 til lovforslaget.

1.2.6. FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben

FN's Sikkerhedsråds resolution nr. 1540 af 28. april 2004 om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben til ikke-statslige aktører indebærer bl.a. en folkeretlig forpligtelse for Danmark til at vedtage og håndhæve national lovgivning, der forbyder ikke statslige aktørers, herunder terroristers, adgang til masseødelæggelsesvåben.

Desuden pålægger resolutionen alle stater at gennemføre og håndhæve nationale kontrolforanstaltninger med henblik på at forhindre ulovlig spredning af masseødelæggelsesvåben, herunder relateret udstyr. Det bemærkes, at det nævnte "relaterede udstyr" omfatter dual-use produkter.

Efter resolutionens pkt. 3, litra d, er staterne bl.a. forpligtede til at etablere passende love og regler om kontrol med udførsel, transit, omladning ("trans-shipment") og genudførsel af dual-use produkter. Reglerne skal herunder omfatte kontrol med tilvejebringelse af kapital og tjenesteydelser, som relaterer sig til sådan eksport og omladning, samt transport, som kan medvirke til spredning.

Lovforslaget indebærer, at Danmark ligeledes opfylder kravet i sikkerhedsrådsresolutionen om kontrol med transport af dual-use produkter, der skal anvendes i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

2. Gældende lovgivning

2.1. Eksportkontrol med dual-use produkter

2.1.1. Det internationale samarbejde om eksportkontrol

Grundlaget for eksportkontrol er et uformelt internationalt samarbejde mellem ca. 40 hovedsagelig vestlige lande. På linie med de fleste EU-medlemsstater deltager Danmark i de fire internationale eksportkontrolregimer for samarbejde om eksportkontrol. Formålet med samarbejdet er at sikre, at eksport af produkter ikke medvirker til udvikling eller spredning af masseødelæggelsesvåben. Samarbejdet skal ligeledes forhindre, at der sker eksport af produkter, der helt eller delvis skal anvendes militært af lande, der udgør en risiko for den internationale sikkerhed og stabilitet. Samarbejdet er udelukkende politisk forpligtende, og de deltagende stater træffer politiske aftaler om eksportkontrol samt udveksler vurderinger og erfaringer om kritiske lande og kritiske slutbrugere.

De fire internationale eksportkontrolregimer er:

- Wassenaar Arrangementet (WA). Samarbejdet omfatter konventionelle våben samt produkter og teknologier med dobbelt anvendelse (dual-use).
- Australiengruppen (AG). Samarbejdet omfatter kemiske og biologiske produkter og produktionsudstyr, der kan anvendes til udvikling og fremstilling af kemiske og biologiske våben.
- Missil Technology Control Regime (MTCR). Samarbejdet omfatter produkter og teknologier, der kan anvendes til udvikling og fremstilling af missiler, der kan fremføre masseødelæggelsesvåben.
- Nuclear Suppliers Group (NSG). Samarbejdet omfatter produkter og teknologier, der anvendes i forbindelse med udvikling af kernekraft, men som også kan anvendes i forbindelse med udvikling af atomvåben.

2.1.2. Det fælles EU- retsgrundlag for eksportkontrol af dual-use produkter

2.1.2.1. Dual-use forordningen

Inden for EU er det internationale samarbejde om eksportkontrol af dual-use produkter via fælles retsakter formaliseret og gjort juridisk bindende. De fælles EU-regler findes i Rådets forordning nr. 428/2009/EF af 5. maj 2009 om en fællesskabsordning for kontrol med udførsel, overførsel, mæglervirksomhed og transit i forbindelse med produkter med dobbelt anvendelse, herefter benævnt dual-use forordningen.

Dual-use forordningen fastlægger, hvilke dual-use produkter, der er underlagt eksportkontrol. Produkterne vedrører ikke alene fysiske produkter, men også software og teknologi, der kan anvendes til såvel civile som militære formål.

Forordningen regulerer eksportkontrol med dual-use produkter på to måder:

- 1) Den såkaldte kontrolliste, jf. forordningens bilag I, indeholder en liste over de produkter, der er underlagt eksportkontrol. Hvis et produkt er omfattet af kontrollisten, skal eksportøren søge om udførselstilladelse hos myndighederne, hvis produktet udføres af EU.
- 2) De såkaldte catch-all bestemmelser, jf. forordningens artikel 4, som fastsætter de nærmere betingelser for eksportkontrol med øvrige dual-use produkter, som ikke er opført på kontrollisten. Formålet med disse bestemmelser er at sikre, at der ikke sker eksport af produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben, eller som skal anvendes militært af et land, der er underlagt en våbenembargo. Hvis et produkt er omfattet af catch-all bestemmelserne, skal eksportøren ligeledes søge om udførselstilladelse hos myndighederne.

Ved en ændring af dual-use forordningen i 2009 er der indført kontrol med mæglervirksomhed og transit.

Ifølge dual-use forordningens artikel 9, er det de nationale myndigheder i medlemsstaterne, i Danmark økonomi- og erhvervsministeren, der har kompetence til at træffe den konkrete afgørelse om, hvorvidt be-

stemte udførsler kan tillades eller ej, eller om en konkret transit skal forbydes. Administrationen af regelsættet er henlagt til Erhvervs- og Byggestyrelsen.

2.1.2.2. Rådets fælles aktion om kontrol med teknisk bistand og sanktioner over for Iran og Nordkorea

Udover dual-use forordningen vedtog Rådet i 2000 en fælles aktion (Rådets fælles aktion af 22. juni 2000 vedrørende kontrol med teknisk bistand i forbindelse med visse former for militær endelig anvendelse (2000/401/FUSP)). Den fælles aktion pålægger medlemsstaterne at gennemføre national lovgivning i overensstemmelse med aktionens bestemmelser. Den fælles aktion komplementerer således reglerne i dual-use forordningen, idet der stilles krav om kontrol, herunder forbud eller krav om tilladelse til teknisk bistand, der ydes uden for EU, hvis den tekniske bistand er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Der er desuden i EU vedtaget særlige restriktive foranstaltninger over for Iran, jf. Rådets forordning 423/2007, Rådets forordning 1110/2008 og Kommissionens forordning 116/2008. De særlige restriktioner har til formål at forhindre Irans opbygning af atomvåben og fremføringsmidler hertil. Tilsvarende er der vedtaget særlige restriktioner over for Nordkorea, jf. Rådets forordning 329/2007, Kommissionens forordning 689/2009 og Rådets Fælles holdning 2009/573/FUSP.

2.1.3. Den danske bemyndigelseslov og administration af eksportkontrolreglerne

Bemyndigelsesloven indeholder de danske administrative bestemmelser og straffebestemmelser, som er nødvendige for at anvende og håndhæve de fælles EU-regler om eksportkontrol. Bemyndigelsesloven supplerer således dual-use forordningen på de områder, hvor dette er nødvendigt af hensyn til den praktiske gennemførelse, og hvor forordningen i øvrigt overlader valgmuligheder til medlemsstaternes afgørelse. Bemyndigelsesloven indeholder endvidere gennemførelsesforanstaltninger i forhold til Rådets fælles aktion vedrørende kontrol med teknisk bistand som nævnt i punkt 2.1.2.2.

2.1.4. Dansk straffemyndighed

Dansk straffemyndighed omfatter alle handlinger, der foretages i den danske stat, jf. straffelovens § 6, nr. 1. Dansk straffemyndighed omfatter endvidere handlinger foretaget på danske fartøjer (dvs. skibe, der sejler under dansk flag og luftfartøjer, som er dansk indregistrerede), jf. straffelovens § 6, nr. 2 og 3. Bestemmelserne er udtryk for et udvidet territorialprincip (flagstatsprincippet) og bygger på en antagelse om en nær sammenhæng mellem et fartøj og den stat, fartøjet er registreret i (flagstaten). Flagstaten antages således at være nærmest til at have straffemyndighed i forhold til handlinger, der foretages på et fartøj, som er registreret i den pågældende stat.

Bestemmelserne i straffelovens § 6, nr. 2 og 3, indebærer med andre ord, at handlinger foretaget på et dansk fartøj ligestilles med handlinger foretaget i den danske stat (nr. 1), selv om fartøjet befinder sig inden for en anden stats sø- eller lufterritorium (nr. 2) eller i internationalt farvand eller luftrum (nr. 3). Det betyder, at ulovlige transporter, der foretages med dansk indregistreret skib eller fly, kan straffes, uanset hvor det befinder sig.

Dansk straffemyndighed omfatter endvidere handlinger foretaget i udlandet af personer, der har dansk statsborgerskab eller bopæl i Danmark, jf. straffelovens § 7, stk. 1, (personalprincippet). Hvis handlingen foretages inden for et folkeretligt anerkendt statsområde, er det dog som altovervejende hovedregel en betingelse, at handlingen er strafbar både efter gerningsstedets lov og dansk lov (princippet om dobbelt strafbarhed), og at den pågældende danske straffebestemmelse ikke efter sit gerningsindhold er territorielt begrænset til forhold begået i Danmark.

Hvis handlingen er foretaget uden for et folkeretligt anerkendt område (f.eks. om bord på et fremmed skib, der befinder sig på åbent hav), hører handlingen kun under dansk straffemyndighed efter straffelovens § 7, hvis handlingen kan medføre højere straf end fængsel i 4 måneder, jf. straffelovens § 7, stk. 2, og der er tale om en handling, begået af en person, der på tidspunktet for sigtelsen har dansk indfødsret, er bosat i den danske stat eller har lignende fast ophold her i landet.

Straffelovens §§ 6 og 7 suppleres af § 8, hvorefter der efter omstændighederne er dansk straffemyndighed i forhold til udlandshandlinger uden hensyn til, hvor gerningsmanden hører hjemme. Dette gælder bl.a. i tilfælde, hvor handlingen er omfattet af en international bestemmelse, ifølge hvilken Danmark er forpligtet til at have straffemyndighed, jf. § 8, nr. 5.

Spørgsmålet om dansk straffemyndighed i forhold til juridiske personer afgøres efter de samme regler, som gælder i forhold til fysiske personer. I følge straffelovens § 9, stk. 1, 2. punktum, gælder for juridiske personer, at handlinger anses for foretaget, hvor den eller de handlinger, som medfører ansvar for den juridiske person, er foretaget. Det vil således være muligt at straffe f.eks. danske selskaber, der er ansvarlige for transporter foretaget i udlandet med udenlandsk fartøj, der er registreret i en anden stat end Danmark.

2.2. Udleveringsloven

Reglerne om udlevering af lovovertrædere findes i udleveringsloven.

Efter udleveringslovens § 5, stk. 1, må udlevering for en politisk lovovertrædelse ikke finde sted. Omfatter handlingen tillige en lovovertrædelse, som ikke er af politisk karakter, kan udlevering ske for denne lovovertrædelse, såfremt handlingen overvejende er af ikke-politisk karakter, jf. § 5, stk. 2. Om en lovovertrædelse er politisk, afhænger af en konkret helhedsvurdering, hvor der navnlig lægges vægt på arten af den eller de interesser, der er krænket af lovovertrædelsen, og på gerningsmandens motiv.

Udleveringslovens § 5, stk. 3, indeholder en række undtagelser til forbuddet mod udlevering for en politisk lovovertrædelse, der er blevet indført som led i et styrket internationalt samarbejde om bekæmpelse af international terrorisme. Det følger af bestemmelsen, at forbuddet mod at nægte udlevering for politiske lovovertrædelser ikke finder anvendelse, når handlingen er omfattet af en række nærmere angivne internationale konventioner: Den europæiske konvention om bekæmpelse af terrorisme, Europarådets konvention om forebyggelse af terrorisme, FN-konventionen til bekæmpelse af terrorbombninger, FN-konventionen til bekæmpelse af finansiering af terrorisme, FN-konventionen til bekæmpelse af nuklear terrorisme eller Det Internationale Atomenergiagenturs konvention om fysisk beskyttelse af nukleare materialer.

Udleveringslovens § 5, stk. 3, blev senest ændret ved lov nr. 99 af 10. februar 2009.

Udleveringslovens § 5 finder ikke anvendelse på anmodninger om udlevering til medlemsstater i Den Europæiske Union. Sådanne anmodninger reguleres af reglerne i kapitel 2 a i udleveringsloven, der gennemfører EU-rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre i dansk ret. Det er efter kapitel 2 a i udleveringsloven ikke muligt at afslå udlevering med henvisning til, at handlingen betragtes som en politisk forbrydelse.

Tilsvarende gælder der som udgangspunkt særlige regler for udlevering til de øvrige nordiske lande. På nuværende tidspunkt gælder der en fællesnordisk udleveringslovgivning. Med henblik på at gennemføre Konventionen om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre) blev der ved lov nr. 394 af 30. april 2007 bl.a. indsat et nyt kapitel 3 b i udleveringsloven om behandling af sager om udlevering til de nordiske lande. Kapitel 3 b i udleveringsloven er endnu ikke trådt i kraft.

3. Lovforslagets indhold

3.1.1. Forbud mod transport af dual-use produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben

Lovforslaget gennemfører bestemmelsen i artikel 3 b, stk. 1, litra b, iv), som indsat ved ændringsprotokollen til SUA-konventionen, der kriminaliserer transport med skib af dual-use produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Lovforslaget indebærer samtidig, at Danmark opfylder et generelt krav i FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004), der vedrører kontrol med transport af dual-use produkter, der er bestemt til masseødelæggelsesvåben.

3.1.2. Bemyndigelsesbestemmelse vedrørende konventioner og andre mellemløselige aftaler

Bemyndigelseslovens § 1 giver økonomi- og erhvervsministeren adgang til at fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for at anvende EU's handelsregulerende forordninger efter EF-Traktatens artikel 133, samt

foranstaltninger efter traktatens artikel 301 og 60, der tager sigte på helt eller delvist at afbryde de økonomiske forpligtelser med et eller flere tredjelande.

Ved en ændring af bemyndigelsesloven i 2005, jf. lov nr. 305 af 2. maj 2005, blev der med indsættelsen af § 1 a etableret særskilt hjemmel til at implementere Rådets fælles aktion vedrørende kontrol med teknisk bistand (2000/401/FUSP) i dansk ret. Den fælles aktion er baseret på EU-Traktatens artikel 14, der hører under afsnittet om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik.

De nugældende bemyndigelsesbestemmelser er udmøntet i bekendtgørelse nr. 475 af 14. juni 2005 om kontrol med udførslen af produkter og teknologi med dobbelt anvendelse ("dual-use") og kontrol med ydelse af teknisk bistand. Bekendtgørelsen indeholder bl.a. bestemmelser om kompetente myndigheder samt Erhvervs- og Byggestyrelsens adgang til at fastsætte nærmere administrative forskrifter vedrørende formkrav til ansøgninger og vilkår for tilladelser.

Med lovforslaget udvides de nugældende bemyndigelsesbestemmelser, således at økonomi- og erhvervsministeren i § 1, stk. 2, bemyndiges til at fastsætte bestemmelser, der er nødvendige for, at Danmark kan opfylde forpligtelser, der fremgår af visse konventioner og andre internationale aftaler. Bemyndigelsen foreslås at omfatte mulighed for at fastsætte bestemmelser, der vedrører forbud eller indskrænkning af transport af dual-use produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Bemyndigelsen vil således f.eks. kunne anvendes til i bekendtgørelsesform at fastsætte bestemmelser om kompetente myndigheder på området og procedurer i forhold til eventuelle kontrolforanstaltninger.

3.1.3. Dansk straffemyndighed i relation til forbud mod transport af dual-use produkter

Artikel 6 i SUA-konventionen, som ændret ved artikel 6 i ændringsprotokollen til SUA-konventionen, indeholder en forpligtelse til, at de deltagende stater etablerer passende straffemyndighed i forhold til overtrædelser af forbuddet mod transport af dual-use produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben, jf. artikel 3 b.

Efter regeringens opfattelse indeholder straffelovens bestemmelser om dansk straffemyndighed, jf. straffelovens §§ 6-9, de nødvendige bestemmelser for at opfylde SUA-konventionens og ændringsprotokollens krav om at etablere passende straffemyndighed. Der henvises til pkt. 1.2.2. om strafbare handlinger i ændringsprotokollen til SUA-konventionen og pkt. 2.1.4. om dansk straffemyndighed.

3.1.4. Forbuddets geografiske afgrænsning

Ud over dansk straffemyndighed forudsætter idømmelse af straf ved danske domstole for handlinger foretaget i udlandet, at den pågældende handling er omfattet af en dansk straffebestemmelse, hvis anvendelsesområde omfatter handlinger foretaget i udlandet.

Som de fleste særlove finder bemyndigelseslovens bestemmelser alene anvendelse på handlinger, der foretages på dansk område. Dog finder bemyndigelseslovens bestemmelser om forbud mod teknisk bistand også anvendelse på handlinger, der foretages uden for EU, jf. lovens § 1 a, stk. 1, og § 2, stk. 9.

Under hensyn til at ændringsprotokollen til SUA-konventionen indeholder en forpligtelse til at kriminalisere ulovlige søtransporter, samt at FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) indeholder en generel forpligtelse til at føre kontrol med transport af dual-use produkter, foreslås det, at forbuddet udstrækkes til også at omfatte handlinger, der begås i udlandet, dog med de begrænsninger, der følger af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b.

Dette indebærer navnlig, at danske statsborgere og personer med fast bopæl i Danmark, der f.eks. befinder sig ombord på et fremmed skib, efter omstændighederne vil kunne straffes for at overtræde forbuddet, når skibet befinder sig inden for en anden stats søterritorium, hvis handlingen også er strafbar efter den dér gældende lovgivning, eller i internationalt farvand, hvis handlingen kan medføre mere end 4 måneders fængsel.

Det bemærkes, at forbuddet hermed vil have samme geografiske rækkevidde som det tilsvarende forbud mod transport af masseødelæggelsesvåben, der er gennemført ved en ændring af våbenloven i 2006, jf. lov nr. 503 af 5. juni 2006.

Det forudsættes, at transport omfatter såvel indgåelse af og instruktion om indgåelse af aftale om transport, som faktisk udførelse af og instruktion om faktisk udførelse af transport. Dette muliggør, at både det firma, der står bag en transport, og f.eks. den skibsfører, pilot eller chauffør, der udfører transporten, selvstændigt kan straffes, forudsat at den pågældende efter de almindelige strafferetlige principper kan anses for ansvarlig for den ulovlige transport. Der lægges hermed samme fortolkning til grund af begrebet transport som den, der fremgår af lovbemærkningerne til den ovennævnte ændring af våbenloven.

Undtaget er dog transporter, der gennemføres uden for Danmark i overensstemmelse med internationale aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben, jf. den foreslåede § 1 b, stk. 3. Der henvises til bemærkningerne som omtalt nedenfor under punkt 3.1.6.

3.1.5. *Straf*

Det foreslås, at overtrædelse af det foreslåede forbud i § 1 b, stk. 1, mod transport af dual-use produkter, der skal anvendes i forbindelse med masseødelæggelsesvåben, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Efter straffelovens § 19 omfatter særlovgivningens straffebestemmelser både forsætlige og uagtsomme forhold (grov og simpel uagtsomhed), medmindre andet er særligt fastsat.

I følge ændringsprotokollen til SUA-konventionen er der imidlertid udelukkende krav om at kriminalisere forsætlige overtrædelser (dvs. ved en konkret viden eller formodning om, at de pågældende produkter, der transporteres, skal anvendes til masseødelæggelsesvåben). Endvidere fastsætter FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) alene, at der skal etableres passende sanktioner i forhold til overtrædelse af eksportkontrolreglerne på dual-use området.

Det kan for en transportør af en container være vanskeligt med sikkerhed at afgøre anvendelsen af en containers indhold af dual-use produkter ud fra transportdokumenter m.v. alene, og det vil derfor efter regeringens opfattelse være for vidtgående at straffe simpelt uagtsomme overtrædelser. Derimod kan særlige omstændigheder ved transporten tale for, at transportøren bør undersøge forholdene ved transporten nærmere med henblik på en afklaring af, om produktet skal anvendes til fremstilling af masseødelæggelsesvåben. Sådanne mistænkelige omstændigheder kan f.eks. være, at kunden tilbyder en særlig fordelagtig betaling for transport af produktet, eller at der er tale om transport uden om normale shippingruter m.v. En undladelse heraf må i sådanne tilfælde karakteriseres som udtryk for grov uagtsomhed og efter regeringens opfattelse være strafbar, og det foreslås på denne baggrund, at forsætlige og groft uagtsomme overtrædelser kriminaliseres.

Det bemærkes, at forslagens bestemmelser om strafansvar og fastsættelse af strafferamme bliver identiske med de nugældende straffebestemmelser i bemyndigelseslovens § 2, stk. 6, der vedrører udførsel uden tilladelse af produkter omfattet af catch-all bestemmelserne, og lovens § 2, stk. 7, jf. § 1 a, stk. 1, der vedrører forbud mod teknisk bistand, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

3.1.6. *Lovlige undtagelser*

Det fremgår af SUA-konventionens artikel 3 b, stk. 2, som ændret ved ændringsprotokollen til SUA-konventionen, at transporter foretaget i overensstemmelse med Traktaten om ikke-spredning af atomvåben (NPT-traktaten) er at betragte som lovlige transporter, som er undtaget fra ovennævnte forbud mod transport af produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben. Traktaten forpligter de 5 anerkendte atomvåbenmagter (USA, Rusland, Kina, Storbritannien og Frankrig) til ikke at overføre atomvåben til ikke-atomvåbenmagter og til ikke at bistå disse med at fremstille eller erhverve atomvåben. Ikke-atomvåbenmagterne, herunder Danmark, forpligter sig bl.a. til ikke at modtage eller fremstille atomvåben. Traktaten tillader overførsel af nukleart materiale, der skal anvendes fredeligt til udnyttelse af atomenergi, såfremt der er indgået sikkerhedsaftaler med Det Internationale Atomenergiagentur (IAEA).

Ud over NPT-traktaten har Danmark tiltrådt en række andre konventioner, der har til formål at modvirke spredning af masseødelæggelsesvåben m.v., herunder bl.a. FN's konvention om forbud mod kemiske våben (CWC) og FN's konvention om forbud mod biologiske våben (BTWC).

Efter disse konventioner er der i visse situationer mulighed for lovligt at transportere produkter, hvis transporten sker med henblik på destruktion eller med henblik på f.eks. en offentlig forskningsindsats. FN's kon-

vention om forbud mod kemiske våben giver f.eks. adgang til at overføre visse giftige kemikalier med dobbelt anvendelse, hvis de skal anvendes til forsknings-, medicinske, farmaceutiske eller beskyttelsesformål.

På denne baggrund er der behov for at indsætte en undtagelsesbestemmelse i bemyndigelseslovens § 1 b, stk. 3, således at forbuddet mod transport af visse dual-use produkter ikke finder anvendelse, såfremt transporten sker i overensstemmelse med de forpligtelser, som Danmark har påtaget sig i forhold til internationale konventioner og aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.

3.2. Udleveringsloven

Efter artikel 11 b, stk. 2, i SUA-konventionen og artikel 1, stk. 1, i 1988-protokollen, begge som ændret ved protokollerne af 1. november 2005, må ingen af de forbrydelser, der er omfattet af SUA-konventionens artikel 3, 3 b, 3 c og 3 d (artikel 3, 3 *bis*, 3 *ter* og 3 *quater*) eller 1988-protokollens artikel 2, 2 b og 2 c (artikel 2, 2 *bis* og 2 *ter*), anses for en politisk forbrydelse eller for en forbrydelse, der har forbindelse med en politisk forbrydelse, eller for en forbrydelse, der udspringer af politiske motiver. En anmodning om udlevering eller retshjælp på grundlag af en sådan forbrydelse må derfor ikke afvises alene med den begrundelse, at den angår en politisk forbrydelse m.v. De nævnte bestemmelser i SUA-konventionen og 1988-protokollen opregner en lang række kriminelle handlinger, herunder med terrorforsæt at anvende skibe eller platforme til at forårsage død eller omfattende ødelæggelse bl.a. på miljøet, eller at anvende atomvåben m.v. fra eller mod skibe eller platforme.

Det må antages, at ikke alle de handlinger, der med ændringsprotokollerne vil være omfattet af de nævnte bestemmelser i SUA-konventionen og 1988-protokollen, f.eks. transport af "dual use"-produkter, jf. ovenfor i afsnit 1.2.2, tillige vil være omfattet af én eller flere af de konventioner, som i dag er omfattet af undtagelserne i udleveringslovens § 5, stk. 3, om undtagelser til forbuddet mod udlevering for en politisk lovovertrædelse. På denne baggrund foreslås det, at bestemmelsen i udleveringslovens § 5, stk. 3, udvides til at omfatte alle handlinger, der er omfattet af SUA-konventionen og 1988-protokollen.

Med hensyn til ændringsprotokollernes krav om kriminalisering af forskellige nærmere angivne handlinger bemærkes, at handlingerne, herunder trusler om med terrorforsæt at begå de handlinger, der med ændringsprotokollerne vil være omfattet af SUA-konventionen og 1988-protokollen, efter regeringens opfattelse i praksis må anses for at ville være omfattet af bestemmelserne i havmiljøloven, våbenloven eller straffeloven.

Ændringsprotokollen til SUA-konventionen indeholder i artikel 4, stk. 6, et krav om kriminalisering af personer, som retsstridigt og forsætligt på et skib transporterer en person, som har begået en handling omfattet af konventionen m.v., for at unddrage denne person strafforfølgning. Efter regeringens opfattelse må denne bestemmelse anses for opfyldt i dansk ret ved straffelovens § 125, stk. 1, nr. 1, hvorefter den, som for at unddrage nogen fra forfølgning for en forbrydelse eller straf holder ham skjult, hjælper ham til flugt eller udgiver ham for en anden, straffes med bøde eller fængsel indtil 2 år.

Efter straffelovens § 125, stk. 2, straffes den, der foretager de nævnte handlinger for at unddrage sig selv eller nogen af sine nærmeste fra forfølgning eller straf, dog ikke. Efter artikel 21, stk. 3, i ændringsprotokollen kan staterne tage forbehold i forhold til artikel 4, stk. 6, således at hjælp til familiemedlemmers flugt fra strafforfølgning kan undtages fra straf i overensstemmelse med den enkelte stats strafferetlige principper. Hvis lovforslaget vedtages, agter regeringen i overensstemmelse hermed at tage et forbehold i medfør af artikel 21, stk. 3, ved ratifikation af ændringsprotokollen.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Forslaget om forbud mod transport af dual-use produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben, skønnes ikke at have nævneværdige økonomiske eller administrative konsekvenser for det offentlige, da overtrædelse af forbuddet alene formodes at ville ske helt undtagelsesvist.

Lovforslaget om ændring af udleveringsloven har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om forbud mod transport af dual-use produkter, der skal anvendes til masseødelæggelsesvåben, skønnes ikke at indebære generelle økonomiske eller administrative konsekvenser for erhvervslivet. Dog forventes mindre økonomiske og administrative konsekvenser for virksomheder, der overtræder forbuddet.

Lovforslaget om ændring af udleveringsloven har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for det erhvervslivet.

6. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ingen administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

9. Hørte myndigheder og organisationer

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindre udgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske og administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ændring af bemyndigelsesloven: Ingen af betydning Ændring af udleveringsloven: Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det foreslås at indsætte en bemyndigelse i § 1, stk. 2, til at økonomi- og erhvervsministeren i en bekendtgørelse kan fastsætte administrative bestemmelser, der er nødvendige for at Danmark kan opfylde forpligtelser i konventioner eller andre mellemløselige aftaler, der vedrører forbud eller indskrænkning af transport af dual-use produkter, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.1.

Til nr. 2

Den foreslåede § 1 b har til formål at gennemføre bestemmelsen, som indsat ved artikel 3 b, stk. 1, litra b, iv), i ændringsprotokollen til SUA-konventionen, der forbyder transport med skib af dual-use produkter og teknologi, der er bestemt til anvendelse i forbindelse med masseødelæggelsesvåben.

Forslaget indebærer endvidere, at Danmark vil opfylde et generelt krav om kontrol med transport af dual-use produkter, der er indeholdt i FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004).

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 1.2.2. og 1.2.6.

Det foreslås i § 1 b, stk. 2, at forbuddet mod transport af dual-use produkter i stk. 1, også omfatter handlinger foretaget i udlandet, dog med de begrænsninger, der fremgår af straffelovens §§ 7, 10, 10 a og 10 b.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.4.

Det foreslås i § 1 b, stk. 3, at transporter, der gennemføres uden for Danmark, undtages fra forbuddet i stk. 1, i det omfang transporten sker i overensstemmelse med internationale aftaler om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.6.

Til nr. 3

Efter den gældende § 2, stk. 7, straffes forsætlige eller groft uagtsomme overtrædelser af forbuddet mod teknisk bistand, jf. § 1 a, stk. 1, med bøde eller fængsel indtil 2 år. Det foreslås at indsætte en henvisning til den foreslåede § 1 b, stk. 1, således at overtrædelse af forbuddet mod transport af dual-use produkter straffes på samme måde som overtrædelser af de nugældende regler i bemyndigelsesloven vedrørende forbud mod teknisk bistand.

Der henvises til lovforslagets almindelige bemærkninger pkt. 3.1.5.

Til § 2

Til nr. 1

Efter udleveringslovens § 5, stk. 3, finder forbuddet mod at nægte udlevering for politiske lovovertrædelser ikke anvendelse, når handlingen er omfattet af de internationale konventioner, som er opregnet i bestemmelsen. Det foreslås derfor at indsætte et nyt nr. 7, der udvider denne undtagelsesbestemmelse til også at omfatte handlinger omfattet af artikel 3 eller artikel 3 b, 3 c eller 3 d i SUA-konventionen, som henholdsvis ændret og indsat ved protokollen af 1. november 2005 til SUA-konventionen eller artikel 2 eller artikel 2 b eller 2 c i 1988-protokollen, som henholdsvis ændret og indsat ved protokollen af 1. november 2005 til 1988-protokollen.

Der tilsigtes ikke i øvrigt ændringer i anvendelsesområdet for § 5, stk. 3. Der henvises til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

For så vidt angår nr. 5 og 6 er der alene tale om redaktionelle ændringer.

Til § 3

Det foreslås, at loven træder i kraft den 1. juli 2010, men at lovens § 2 (ændring af udleveringsloven) finder anvendelse på anmodninger om udlevering efter SUA-konventionen og 1988-protokollen, der fremsættes efter, at ændringsprotokollerne af 1. november 2005 er trådt i kraft mellem Danmark og vedkommende fremmede stat.

Til § 4

Bestemmelsen fastsætter lovens territoriale gyldighedsområde. Bestemmelsen indebærer, at lovens § 2 (ændring af udleveringsloven) kan sættes i kraft for Færøerne og Grønland ved kongelig anordning.

Loven sammenholdt med gældende ret

Gældende formulering

Lovforslaget

Ændringsprotokoller til SUA-konventionen og 1988-protokollen

Bilag 3

**FN's Sikkerhedsråds resolution 1540 (2004) om ikke-spredning af masseødelæggelsesvåben
m.v.**